

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 29.

Vydána dne 9. června 1932.

Obsah: (80.—82.) 80. Nařízení, kterým se zřizuje soudní dražebna v Plzni. — 81. Nařízení, kterým se mění vládní nařízení ze dne 5. července 1923, č. 138 Sb. z. a n., co do ustanovení o označení »Ředitelství státních drah Praha-Sever« a co do úpravy jeho služebního obvodu. — 82. Vyhláška o vysvědčeních veřejné odborné školy pro ženská povolání v Rakovníku.

80.

Vládní nařízení

ze dne 27. května 1932,

kterým se zřizuje soudní dražebna v Plzni.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. XLI. uvozovacího zákona k exekučnímu řádu (zákona ze dne 27. května 1896, č. 78 ř. z.) a ku provedení § 274, odst. 2., a § 280, odst. 3., exekučního řádu:

Zřízení soudní dražebny a její působnost.

§ 1.

(1) Pro výkon prodejů soudně zabavených hmotných movitých věcí, které jsou v obvodu města Plzně a sousedních obcí Bolevce a Božkova, zřizuje se veřejná dražební síň (soudní dražebna).

(2) Soudní dražebna jest pod správou a dozorem okresního soudu v Plzni.

(3) Služba a výkon prací v dražebně budou upraveny návodem vydaným ministrem spravedlnosti.

§ 2.

Kromě toho (§ 1, odst. 1.) mohou být prodávány v soudní dražebně:

1. movité hmotné věci, které jsou v obvodu města Plzně a sousedních obcí Bolevce a Božkova a náležejí do konkursní podstaty, je-li konkursní řízení zahájeno u některého tuzemského soudu a má-li být vykonáno zcizení způsobem předepsaným v exekučním řádě (§ 121 konkursního řádu);

2. soudně zabavené movité hmotné věci, které budou zaslány k výkonu dražby nebo

prodeje z volné ruky okresnímu soudu v Plzni (§§ 268 a 274 exekučního řádu a §§ 390 a 393 jednacního řádu pro soudy).

§ 3.

Do soudní dražebny nesmějí být přijímány a tam prodávány:

1. věci nebezpečné ohněm anebo snadno výbušné;

2. věci z bytů, ve kterých jsou nebo byly nakažlivé nemoci, pokud nebyla vykonána předepsaná desinfekce;

3. věci znečištěné nebo s hmyzem, dříve než byly očištěny;

4. věci, k jichž umístění, třeba jen částečného, nestačí místnosti soudní dražebny (na př. větší stroje, velké sklady zboží a pod.);

5. věci, které podléhají rychlé zkáze;

6. zpravidla také zvířata.

Prodej v soudní dražebně.

§ 4.

(1) Exekuční soud rozhodne, zda má být prodej vykonán v soudní dražebně (§ 272, odst. 1., a § 289 exekučního řádu). Prodej v dražebně může být nařízen z úřední moci anebo na návrh.

(2) Při zařazení bytů (nábytku) a jiných věcech, jichž hodnota není úměrna k výši nákladů, které vzniknou dopravou těchto věcí do dražebny a zpětnou dopravou, může být nařízen prodej v dražebně jen tehdy, mohou-li být věci dopraveny do dražebny a zpět spolu s dopravou jiných věcí beze všeho nákladu anebo jen nepatrným nákladem (§ 281 exekučního řádu).

§ 5.

(1) Prodej v dražebně se koná veřejnou dražbou. Dražba může být konána podle exekučních (konkursních) podstat anebo podle skupin věcí, takže věci stejného druhu z různých podstat se prodávají zároveň, ale jednotlivě. O prodeji každé takové podstaty buď sepsán zvláštní protokol.

(2) Pro dražbu určitých skupin věcí stejného druhu mohou být napřed ustanoveny určité dny v týdnu nebo měsíci.

§ 6.

Pro dražbu může být podle potřeby místo určité hodiny ustanovena doba několika hodin.

§ 7.

(1) Věci, na které nebylo učiněno při dražbě v dražebně podání dosahující vyvolací ceny, mohou být v dražebně prodány z volné ruky, jestliže se při prodeji z volné ruky asi dosáhne tržní ceny, která přesahuje docílené podání (§ 280, odst. 2. a 3., exekučního řádu). Při tom nezáleží na tom, zda nejvyšší podání za takovou věc dosažené při dražbě, dosáhlo přípustného nejmenšího podání (§ 277 exekučního řádu) čili nic. Při prodeji z volné ruky nesmí být věc prodána pod polovicí odhadní ceny, přesahovalo-li však nejvyšší podání při dražbě docílené polovicí odhadní hodnoty, pod tímto podáním.

(2) Exekuční soud, nařizuje prodej v dražebně, rozhodne na návrh nebo z úřední moci, zda mají být prodány, je-li toho třeba, věci podle odst. 1. v dražebně z volné ruky. Na návrh může se takové rozhodnutí státi také později; avšak návrh musí být podán nejpozději den před dražbou u exekučního soudu.

(3) Povolí-li se prodej z volné ruky v dražebně, ustanoví vždy exekuční soud cenu, pod kterou nesmějí být věci při dražbě přiklepnuty.

§ 8.

Pro prodej věcí, které byly zaslány k prodeji z volné ruky exekučnímu soudu a se zeizují v dražebně (§ 2, č. 2), platí ustanovení § 268 exekučního řádu. Předpis § 7, odst. 1., tohoto vládního nařízení o prodejní ceně tu neplatí.

§ 9.

Exekuční soud, přihlížející k úředním pracem a k volnému místu, ustanoví občas na určitou dobu napřed a vyhlásí, jak dlouho smějí být v dražebně ponechány věci dopravené tam k prodeji z volné ruky. Lhůta ku prodeji z vol-

né ruky nemá zpravidla přesahovati 15 dní. Exekuční soud může však v jednotlivém případě omeziti prodej z volné ruky na kratší dobu uložení než jinak platnou, je-li toho třeba pro povahu věci nebo z jiných věcných důvodů.

§ 10.

Dražby a prodeje z volné ruky konají se v dražebně toliko ve všední dny.

§ 11.

(1) Věci určené k prodeji buďte zpravidla třetího, nejpozději však druhého dne před dražbou dopraveny do dražebny. Skvosty a jiné věci uschované složením k soudu nebo v jiném schovacím místě buďte do dražebny přeneseny zpravidla teprve v den dražby.

(2) Věci zasláné z venkova, které mají být prodány v dražebně z volné ruky, buďtež do dražebny přeneseny ihned.

§ 12.

(1) Věci k dopravě do dražebny převezme a je v dražebně odevzdá výkonný orgán.

(2) Přenesení věcí do dražebny k prodeji není zavedením uschování (§ 259 exekučního řádu) a proto nebuď návrh na prodej v dražebně pokládán za návrh na uschování spojený s návrhem na prodej.

§ 13.

(1) Nařizuje prodej v dražebně (§ 4, odst. 1.), určí soud, že zabavené věci mají být výkonným orgánem k provedení prodeje dopraveny do dražebny v době uvedené v § 11.

(2) Pozdějšímu návrhu, aby bylo upuštěno od převezení věcí do dražebny, smí být vyhověno jen tehdy, zastaví-li nebo odloží-li se zároveň prodejové nebo exekuční řízení.

Prohlídka věcí dodaných do dražebny.

§ 14.

Koupěchtivým jest dovoleno prohlédnouti si ve vyhlášených úředních hodinách věci dodané do dražebny.

Náklady dopravy a uložení, pojištění.

§ 15.

(1) Náklady na dopravu zapraví předem stát a účastníci je nahradí podle sazby schválené ministerstvem spravedlnosti.

(2) Dokud nebude jinak ustanoveno, nejsou strany povinny nahraditi jiné náklady, které snad vzniknou státu uložením a prodejem věcí v dražebně.

(3) Zkáza a zhoršení věcí jdou na vrub státu zpravidla od okamžiku, kdy převzal k dopravě věci, které mají býti v dražebně zcizeny.

(4) Převzaté věci jest pojistiti podle jich povahy proti ohni, pokud se týče vloupání na náklad vymáhajícího věřitele.

Náhrada nákladů na dopravu.

§ 16.

(1) Náklady na dopravu (§ 15) jsou náklady soudního prodeje a jest je podle § 286, odst. 2., pokud se týče § 288 exekučního řádu nahraditi z výtěžku prodeje.

(2) Zruší-li se exekuce nebo prodejové řízení, vyberou se tyto náklady od vymáhajícího věřitele. Je-li několik věřitelů, kteří si vymohli prodej, zapraví tito náklady podle poměru svých vykonatelných pohledávek.

(3) Při tomto výpočtu počítají se vykonatelné pohledávky toliko číslicí, která se rovná deseti korunám anebo násobku deseti korun, při čemž se zaokrouhlují podle nejbližšího vyššího násobku. K pohledávkám menším deseti korun se nehledí. Pro výpočet sečtou se jistina a náklady.

§ 17.

Náklady dopravy, které se nezapraví srážkou z výtěžku prodeje, vymáhají se podle předpisů platných o vymáhání nákladů na soudní komise.

§ 18.

Soud může vymáhajícímu věřiteli uložit, aby složil zálohou částku, která stačí na úhradu nákladů spojených s dopravou do dražebny a, bude-li jí třeba, i se zpětnou dopravou; soud musí tak učiniti, vyžaduje-li toho opatrnost.

Skladné za věci nepřevzaté vydražitelem.

§ 19.

(1) Vydražitel nebo kupec má převzítí koupené předměty ihned anebo nejpozději den po dražbě nebo po prodeji. Za věci, které nebyly včas převzaty, jest vydražitel povinen zapraviti skladné od počátku druhého dne po dražbě nebo prodeji. V touže dobu končí se ručení státu za koupenou věc (§ 15, odst. 3.). Exekuční soud jest kromě toho

oprávněn, dáti věci někomu jinému do uložení na nebezpečí a náklad vydražitelův.

(2) Výše skladného bude stanovena sazbou schválenou ministerstvem spravedlnosti.

Zpětná doprava neprodaných věcí.

§ 20.

(1) Věci, které nebyly zcizeny při dražbě, nebo ve lhůtě stanovené ku prodeji z volné ruky, jest dlužníku (schovateli) vrátiti.

(2) Vrácení buď nařízeno a vykonáno z úřední moci.

(3) Náklady zpětné dopravy zapraví vymáhající věřitel (§ 16, odst. 2. a 3.).

(4) Vykonaným vrácením končí se ručení státu (§ 15, odst. 3.).

Uschování v dražebně.

§ 21.

(1) Stačí-li místo, mohou býti soudně zabavené movité hmotné věci odevzdány dražebně, aby bylo vykonáno uschování. O tomto uschování platí předpisy § 259 exekučního řádu; uschování v dražebně považuje se za uschování v ústavu, který jest pod veřejným dozorem.

(2) Předměty uvedené v § 3 nesmějí býti převzaty do uschování.

(3) Exekuční soud, přihlížeje k tomu, kolik je volného místa, ustanoví občas na určitou dobu napřed a vyhlásí, jak smí uschovací doba nejdéle trvati. Výjimečně může býti takto ustanovená doba v jednotlivých případech na návrh ze závažných důvodů prodloužena.

(4) Za uschování zapraviti jest poplatky, jichž výše se řídí sazbou schválenou ministerstvem spravedlnosti. O vybírání a přednostním právu těchto poplatků platí obdobně předpisy §§ 16 a 17.

(5) Poplatky za uschování, které bylo zrušeno před dražbou, jest vybrati podle § 17 (§ 259 exekučního řádu) od vymáhajícího věřitele.

(6) O nákladech na dopravu do dražebny a zpět platí obdobně ustanovení §§ 15, odst. 1., 16., 17. a 20.

Počátek účinnosti.

§ 22.

(1) Dražebna zahájí činnost dnem 1. října 1932 v budově krajského soudu v Plzni.

(2) Téhož dne nabude účinnosti toto nařízení, které provede ministr spravedlnosti.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Bechyně v. r.
Hůla v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

81.

Vládní nařízení

ze dne 3. června 1932,

kterým se mění vládní nařízení ze dne 5. července 1923, č. 138 Sb. z. a n., co do ustanovení o označení „Ředitelství státních drah Praha-Sever“ a co do úpravy jeho služebního obvodu.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 13 zákona ze dne 8. června 1923, č. 124 Sb. z. a n., o nabytí Buštěhradské železnice státem:

§ 1.

(1) Dosavadní označení „Ředitelství státních drah Praha-Sever“ se mění na označení „Ředitelství státních drah v Praze“.

(2) Den, kdy ustanovení odst. 1. vejde ve skutek, vyhlásí ministr železnic ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 2.

(1) Služební obvod „Ředitelství státních drah v Praze“ stanoví se tak, že bude obsahovatí trati dosavadního „Ředitelství státních drah Praha-Sever“ kromě tratí: Chomutov exkl.—Cheb, Tršnice—Frant. Lázně ČSD exkl., Kaštice—Kadaň Pruněrov, Vilémov u K.—Doupov, Ostrov—Jáchymov, Merklín u K. V.—Dalovice, Mar. Lázně—Karlovy Vary d. n., Karlovy Vary d. n.—Johanngeorgenstadt, Chodov—Nová Role, Schönwehr—Nové Sedlo, Falknov n. O.—státní hranice—Klingental ČSD, Tršnice—Schönbach u. Ch., Vojkovice n. O.—Kysibl Kyselka, Střekov—Ústí n. L. exkl. a Děčín—Všetaty se spojkami z této trati odbočujícími do labských přístavů a překladišť. Dále bude obsahovatí trati: Praha M. n.—česká Třebová, Libeň h. n.—Vítkov, Pečky—Zásmuky—Bečváry, Bošice—Kouřim, Kolín—Čerčany, Choceň—Litomyšl, Praha W. n.—Čes. Budějovice, Vršovice Nusle—Vrané

n. Vlt.—Čerčany, Vršovice Nusle—Libeň h. n., Vršovice Nusle—Smíchov (spojovací trať), Vrané n. V.—Dobříš, Benešov u Prahy—Dol. Kralovice, Votice Veselka—Sedlčany, Tábor—Bechyně, Mezimostí Veselí n. L.—Horní Cerekv exkl., Jindř. Hradec—Obrataň exkl., Jindř. Hradec—Nová Bystřice, Mezimostí Veselí n. L.—Čes. Velenice exkl., Praha Den. n.—Lysá n. L. exkl., Neratovice—Čelákovice, Čelákovice—Mochov, Světlá n. S.—Rataje n. S.—Ledčecko, Praha W. n.—Beroun exkl., Praha W. n.—Hrabovka, Praha (Hrabovka)—Bubny d. n. (spoj. oblouk), Praha W. n.—Vysočany.

(2) Změny v přidělu a ve správě jednotlivých tratí, které jsou v souvislosti s ustanovením odst. 1., nastanou tím dnem a v tom rozsahu, jak ustanoví ministerstvo železnic.

§ 3.

Nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedením se pověřuje ministr železnic.

Udržal v. r.

Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Spina v. r.
Hůla v. r.	Bechyně v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

82.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností ve shodě s ministrem školství a národní osvěty

ze dne 10. května 1932

o vysvědčeních veřejné odborné školy pro ženská povolání v Rakovníku.

Veřejná odborná škola pro ženská povolání v Rakovníku zařazuje se s platností od počátku školního roku 1930/31 podle § 14 d), odst. 3., zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., o změně a doplnění živnostenského řádu, a podle nařízení ministra obchodu ve shodě s ministrem kultury a vyučování ze dne 26. července 1907, č. 180 ř. z., do seznamu učilišť, jichž vysvědčení na odchodnou nahrazuje průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list nebo tovaryšskou zkoušku), opovídají-li ženy živnost oděvníckou, omezenou na šití ženských a dětských šatů.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Matoušek v. r.